

Достойна си за смъртъ, и каза, но ако исповѣдашъ що стори пръстенътъ ще ся простишъ и тогава ще ся върнешъ въ отеческото си жилище за да живѣешъ въ слѣдующе е мирно; мысли добрѣ, виждашъ че наставленіята ми сж полезны за тебѣ. Какво ще ты ползува пръстенътъ, когато ты неще сжестувашь?

Марія постоянноствуваше какъто изпредп.

Сждникътъ забѣлежи неспокойствието което имаше за отецътъ си и приложи: »Ако, постоянноствувашъ въ твърдостъ таси, ако искашъ да пожертвуваши днитѣ си, пощади поне на побѣлелій си отецъ. Искашли да видишъ побѣлѣлътъ му главъ падналъ отъ ножътъ на палачътъ (желатинътъ)? Защо кой други освенъ него може да тя глѣда дася отказвашъ съ такова постоянноство? Незнаешъ ли че ще ся погуби! На тия думы Марія настрѣхна и загуби умъ-тъ си. » Исповѣдай че ты имашъ пръстенътъ; единъ само положителенъ отговоръ спасява животътъ ти на отецътъ ти. » Марія примълча. Доде ѝ на умъ-тъ да каже че е откраднала пръстенътъ, аго изгубила на пжтътъ, но внезапно каза: « Предпочитамъ да защищавамъ истиннжтъ. Като лъжа грѣша а неща съ лъжа да избава животътъ си и животътъ на отецътъ си. Боже мой! Длъжна съмъ дъ ся покоря; вѣрвамъ ся на благостъта Ти. » каза тогава съ высокъ гласъ и дълбока трогателность: » Ако исповѣдамъ че съмъ откраднала пръстенътъ ще е една страшна лъжа и такава, чрезъ която да избѣгна смъртъта! Нѣ! това ми причинява ужасъ! неща да ся по-